

Županova hči vre mleko

Ko se je omožila županova hči, tri koše je imela bališa, pameti pa toliko, kolikor je zanjo bilo prostora v glavi. Hvala bogu, je tudi imela usta, da je lahko včasih kako pametno dala od sebe, sicer bi ji bila pamet glavo še raznesla.

Pa se je koj prvo jutro izkazala na novem domu, kakšna da je gospodinja.

Ji je mož naročil, naj zavre mleko za zajtrk. Ubogala je, nalila mleko v lonec in ga pristavila k ognju. In je gledala in ji je bilo všeč, kako je mleko pričelo vreti in je naraščalo in je naraslo do vrha lonca, že se je pripravljalo, da prekipi.

Pa se je začudila in plosknila z rokami: »Nak! Kakšen je v tej hiši blagoslov! Še po en lonec moram — ako bog da, oba bosta polna!«

Stopila je po lonec in ga prinesla, pa je tedaj mleko na ognjišču že izkipelelo in je žalostna zastokala bistra gospodinja: »Jojmene, kolikšna škoda! Kar ob dva lonca mleka smo!«